

Ομιλίες και φωτογραφίες από τη χειροτονία του Επισκόπου Λακεδαιμονίας Θεοφίλου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης](#)

Ιδιαίτερα χαρμόσυνη ημέρα ήταν η 23η Οκτωβρίου 2023 για την [Ιερά Μητρόπολη Μονεμβασίας και Σπάρτης](#), αφού με εκκλησιαστική λαμπρότητα, και παρουσία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, τελέσθηκε στον περικαλλή Ενοριακό Ιερό Ναό Οσίου Νίκωνος Σπάρτης, από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιο, η εις Επίσκοπον χειροτονία του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Λακεδαιμονίας κ. Θεοφίλου Μαντζαβράκου. Ακολούθως τελέσθηκε η Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία.

Ειδικότερα, συλλειτουργήσαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, Πατρών κ. Χρυσόστομος, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Φωκίδος κ. Θεόκτιστος, Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου κ. Χρυσόστομος και Θεσσαλονίκης κ.

Φιλόθεος, καθώς και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος.

Επίσης παρέστησαν και συμπροσευχήθηκαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Χαλκίδος, Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων κ. Χρυσόστομος, Κορίνθου κ. Διονύσιος, Ηλείας κ. Αθανάσιος, Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος, Μάνης κ. Χρυσόστομος, Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρος, οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι: Κεγχρεών κ. Αγάπιος και Τεγέας κ. Θεόκλητος, όπως και οι εψηφισμένοι Επίσκοποι: Τανάγρας κ. Απόστολος και Ταλαντίου κ. Επιφάνιος, πλειάδα κληρικών, μοναχών, μοναζουσών, Βουλευτών, αιρετών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, υψηλόβαθμων αξιωματικών των Σωμάτων Ασφαλείας και πλήθος πιστών.

Επίσης παρέστησαν οι Βουλευτές Λακωνίας κ.κ. Νεοκλής Κρητικός και Αθανάσιος Δαβάκης, όπως και η κα Νάγια Γρηγοράκου, ο πρώην Υπουργός και Βουλευτής κ. Σταύρος Αραχωβίτης, ο Περιφερειάρχης Πελοποννήσου κ. Παναγιώτης Νίκας, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Λακωνίας κ. Θεόδωρος Βερούτης, ο Αντιπεριφερειάρχης Υποδομών και Περιβάλλοντος κ. Νίκωνας Τζινιέρης, ο Δήμαρχος Δ. Σπάρτης κ. Πέτρος Δούκας, ο εκλεγμένος Δήμαρχος Σπάρτης κ. Μιχάλης Βακαλόπουλος, ο Δήμαρχος Ευρώτα κ. Δήμος Βέρδος, ο Δήμαρχος Καλαμάτας κ. Αθανάσιος Βασιλοπουλος, ο Δήμαρχος Γορτυνίας κ. Ευστάθιος Κούλης, ο εκλεγμένος Δήμαρχος Ελαφονήσου κ. Άγγελος Τσιριγωτάκης, ο Γενικός Περιφερειακός Αστυνομικός Διευθυντής Πελοποννήσου ταξίαρχος Ηλίας Αξιοτόπουλος, ο Περιφερειακός Διοικητής Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Πελοποννήσου αρχιπύραρχος Δημήτριος Γεωργανάς, ο Διοικητής της Στρατιωτικής Φρουράς Λακωνίας ταξίαρχος Δημήτριος Αννετούδης, άλλοι αξιωματικοί των Σωμάτων Ασφαλείας, εκπρόσωποι φορέων και Συλλόγων.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ: [Η χειροτονία του Επισκόπου Λακεδαιμονίας Θεοφίλου \(ΒΙΝΤΕΟ\)](#)

Πριν την τέλεση της χειροτονίας, ομίλησε, με συγκινησιακή φόρτιση, ο νέος Επίσκοπος Λακεδαιμονίας κ. Θεόφιλος. Αναλυτικά η χειροτονητήρια ομιλία του νέου Επισκόπου:

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί μή ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ».

«Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περί πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;»

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Κύριέ μου κ. Ἱερώνυμε,

Σεβασμιώτατε Γέροντά μου, ἅγιε Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης. κ.κ. Εὐστάθιε,

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Ἐντιμότατοι Ἄρχοντες,

Εὐλογημένοι ἀδελφοί μου,

Θάμβος καὶ ἀπορία καταλαμβάνει αὐτὴ τὴν ὥρα τὴν ὑπαρξή μου, ἀπορῶ διὰ τὸ περὶ ἐμὲ συντελούμενο τοῦτο μυστήριον καὶ τὴν ἀπὸ Θεοῦ τόσο μεγάλη εὐνοία καὶ φιланθρωπία πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου, τοῦ ὁποῖου τὸ ἔλεος δὲν ἔχει παύσει μέχρι τώρα κατὰ τὸ ψαλμικὸ σκανδαλωδῶς νὰ μὲ καταδιώκει.

Τί νὰ ἀντιπροσφέρω στὸν Κύριό μου γιὰ ὅσα Ἐκεῖνος πρῶτος μοῦ ἔχει προσφέρει; Ἀπαντῶ διὰ τῶν λόγων τοῦ προφητάνακτος Δαυὶδ καὶ διὰ τῶν μυστηριακῶν πράξεων τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας.

«Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τό ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τάς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ». Πῶς νὰ ἀπαριθμήσω τὸν ἄπειρον πλοῦτον τῶν πρὸς ἐμέ Δωρεῶν Σου, Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου; Κατ' ἀρχάς λαμβάνω ποτήριον πλήρες ζωῆς, λαμβάνω Ἑσένα ὡς ἄρνιον ἐσφαγμένο. Ἔτσι κατορθώνω νὰ ἐνωθῶ μαζί σου διὰ τῆς συνεχοῦς καὶ ἀδιαλείπτου μεταλήψεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σώματος καὶ αἵματός Σου.

Στὴ συνέχεια μὲ ἀξιῶνεις ὅχι ἀπλὰ νὰ ἐσθίω τὸ πανάχραντο σῶμα Σου καὶ νὰ πίνω τὸ τίμιο αἷμα Σου, ὅπως ἄλλωστε ὅλοι οἱ βαπτισμένοι στὸ ὄνομα τῆς Παναγίας Τριάδος ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, ἀλλὰ νὰ σὲ θυσιάζω φρικτῶς καὶ ὑπερφυῶς ὡς ἱερεὺς ἀνάξιος, ἀλλὰ πολὺ ἀγαπητὸς στὴ θεία φιλανθρωπία Σου, ὅπως ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι ἱερεῖς.

Καὶ τώρα, «ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! Ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ!». Ἡ ἀνεξιχνίαστη βουλή καὶ ἄφατος περὶ ἐμὲ πρόνοιά Σου μὲ καλεῖ στὸ πλήρωμα τῆς ἱεροσύνης, τὴ δυσθεώρητη καὶ οὐράνια Ἀρχιεροσύνη Σου, ἐμένα τὸν χοϊκὸ, μικρὸ καὶ ἀνάξιο μιᾶς τόσο μεγάλης εὐεργεσίας. Τί εἶπω ἢ τί λαλήσω; Κρεῖττον τὸ μετὰ τρόμου σιγᾶν.

Αἶνο, δοξολογία καὶ εὐχαριστία ἀναπέμπω κατ' αὐτὴ τὴν ἱερὰ ἡμέρα καὶ ὥρα πρὸς τὸν ἐν Τριάδι προσκυνούμενον Θεό, ὁ ὁποῖος παραβλέποντας τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ τὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία μου, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου καὶ Ποιμενάρχου μου κ.κ. Εὐσταθίου καὶ μὲ τὴν τίμια ψῆφο καὶ ἐκλογή τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Ἱερωνύμου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ ἐνδύει μὲ τὴν ἀρχιερατικὴ χάρη καὶ τιμὴ, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας πολλῆς καὶ μὲ καθιστᾷ Ἐπίσκοπο λογικῶν ψυχῶν, ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε.

Ἀναλογιζόμενος τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀξία τῆς Ἀρχιεροσύνης καὶ γνωρίζοντας τὶς πτωχές μου δυνάμεις, δειλιῶ γιὰ τὸ τόλμημα τῆς ἐμῆς συγκαταθέσεως. Δέσμιος ὅμως τῆς τοῦ Θεοῦ ἀνεξιχνιάστου φιλανθρωπίας καὶ τῆς περὶ ἐμὲ αὐτοῦ συγκαταβάσεως, παίρνω δύναμη ἀπὸ τὴ θεία χάρη, ἡ ὁποία πάντοτε τὰ ἀσθενῆ

θεραπεύει καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ.

Ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος θέλει τὸν ἐπίσκοπο:

«ἀνέγκλητον ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾦ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν».

Ὁ ἐπίσκοπος καλεῖται μέσα ἀπὸ τὰ ἔργα καὶ τὰ λόγια του νὰ ἀποτελεῖ τύπο καὶ παράδειγμα γιὰ τοὺς ἀδελφούς του καὶ ὁ βίος του νὰ ἐπαληθεύει τὰ λεγόμενά του.

Ἀλλοίμονο, κόλασή μου θὰ εἶναι, Σεβασμιώτατε πάτερ καὶ Δέσποτα, ἂν πρόκειται νὰ δῶ τὰ τίμια καὶ ἱερὰ σύμβολα ποὺ σὲ λίγο θὰ μοῦ δώσετε καὶ θὰ θέσετε ἐπάνω μου, ὡς σύμβολα μιᾶς κοσμικῆς ἐξουσίας καὶ ὄχι ὡς τὴ δυναμικὴ πραγματικότητα τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ἀλλοίμονο, ἂν στὴ μίτρα τοῦ ἐπισκόπου βλέπω τὸ στέμμα τοῦ αὐτοκράτορα καὶ ὄχι τὸ ἀκάνθινο στεφάνι τοῦ Ἑσταυρωμένου νὰ διαπερνᾷ τὸ δέρμα καὶ τὴν ὑπαρξή μου. Ἀλλοίμονο, ἂν στὸ ἐπιγονάτιο ἀντικρίσω τὰ διακριτικὰ μιᾶς ἐγκόσμιας καριέρας καὶ ὄχι τὴ ρομφαία τοῦ Ἀρχιθύτη ποὺ μελίζει τὸν αἰεὶ μελιζόμενο καὶ οὐδέποτε δαπανώμενο οὐράνιο ἀμνό. Ἀλλοίμονο, ἂν στὴν ἀρχιερατικὴ ράβδο δῶ τὴν ἐξουσία τοῦ κόσμου τούτου καὶ ὄχι τὴ διακονία τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀλλοίμονο, ἐάν στὸ ἐγκόλπιο ἀναγνωρίσω τὸν διοικητικὸ προϊστάμενο καὶ ὄχι τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἀναπαύεται μέσα στὴ φωλεὰ τῆς καρδιᾶς μου. Εὐχηθεῖτε, ἅγιοι Ἀρχιερεῖς νὰ ἀνοίξουν τὰ χοϊκά μου μάτια καὶ τὰ τετιμημένα καὶ ὑπέρτιμα σύμβολα αὐτὰ νὰ τὰ δῶ καὶ νὰ τὰ τιμήσω, ὅπως τοὺς πρέπει.

Μακαριώτατε Δέσποτα, θὰ ἤθελα ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς κατὰ τὴν ἱερὴ γιὰ μένα αὐτὴ ὥρα, μετὰ τὸν Θεὸ νὰ εὐχαριστήσω ἐσᾶς γιὰ τὴν ἀπέραντη πατρικὴ ἀγάπη, μὲ τὴν ὁποία μὲ περιβάλλετε, τὴν ἐμπιστοσύνη σας πρὸς τὸ πρόσωπό μου καὶ κυρίως γιὰ τὸ μέγα δῶρο τῆς Ἀρχιεροσύνης ποὺ σὲ λίγο θὰ λάβω. Σᾶς εὐχαριστῶ ὀλοκαρδίως καὶ ἰσοβίως θὰ σᾶς εὐγνωμονῶ. Ἀγκαλιάζετε μέ πατρικὴ ἀγάπη τὸν ἀγωνιζόμενο ἱερό κλῆρο. Κλείσατε στὴν ψυχὴ σας τοὺς πονεμένους καὶ ἐμπερίστατους συνανθρώπους μας καὶ ἐνδιαφέρεστε δυναμικά καὶ ἀθόρυβα γιὰ τὰ προβλήματά τους.

Κάθε ἡμέρα ἀποδεικνύετε μέ τὴν ἐργώδη καὶ ἀσυνήθιστη γιὰ τὴν ἡλικία σας ποικίλη διακονία, πρὸς πᾶσα κατεύθυνση, μέ σύνεση καὶ διάκριση, πῶς πρέπει νὰ ὑπηρετοῦμε τὴν Ἐκκλησία μας καὶ μάλιστα στοὺς ἀποκαλυπτικούς καιροὺς μας.

Ἀσπάζομαι μὲ σεβασμὸ καὶ υἱικὴ ἀφοσίωση τὴ δεξιὰ σας καὶ κατ' ἐπέκταση τὰ χέρια ὅλων τῶν συνοδικῶν Ἀρχιερέων καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ποὺ μὲ ἐψήφισαν καὶ μὲ

ἀνέδειξαν ἐπίσκοπο τῆς ἐκκλησίας. Σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι σὲ κάθε μου Θεία Λειτουργία θὰ μνημονεύω ὅλων τὰ ὀνόματα καὶ θὰ εἶμαι πρόθυμος πάντοτε νὰ ὑπακούσω σὲ ὅ,τι ἡ Ὑμετέρα Μακαριότητα καὶ ἡ περὶ Αὐτὴν Ἱερὰ Σύνοδος ἤθελε μοῦ ἀναθέσει, πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ πληρώματος τῆς ἐκκλησίας, ἐργαζόμενος πάντοτε γιὰ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν εἰρήνη μέσα στὴν ἐκκλησία.

Στρέφομαι ἐν συνεχείᾳ μὲ βαθύτατο σεβασμὸ πρὸς τὸ μαρτυρικὸ Φανάρι, τὴ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καὶ τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη μας κ. κ. Βαρθολομαῖο, τοῦ ὁποῖου μὲ πολὺ δέος καὶ τιμὴ ἀσπάζομαι τὴν τιμὴ δεξιὰ καὶ ζητῶ τὴν πατριαρχικὴ εὐχή του.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Κύριο τῆς ζωῆς μου μὲ ὁδήγησε ἕξι χρονῶν παιδὶ στὴν ἐπίμονη ἔκτοτε σκέψη νὰ γίνω κληρικός. Ὅταν ἐσεῖς, Σεβασμιώτατε πάτερ καὶ δέσποτα, γέροντά μου ἅγιε Σπάρτης, ἦρθατε τὸν Ἰούνιο τοῦ 1981 μαυρογένης τότε ἐπίσκοπος στὸ χωριό μου, τὴ Μυρτιά, ἐγὼ δίπλα στὴν Ἀγία Τράπεζα κάρφωσα τὸ βλέμμα μου ἐπάνω σας καὶ εἶπα μὲ παιδικὴ ἀθωότητα: «ἦρθε ὁ Χριστὸς σήμερα ἐδῶ». Βλέποντάς σας νὰ πιάνετε τὸ χέρι τοῦ ἡλικιωμένου ἱερέα τοῦ χωριοῦ μου πατρὸς Παναγιώτη καὶ νὰ τὸν βοηθᾶτε νὰ ἀνέβει τὰ σκαλοπάτια τῆς ωραίας πύλης σκέφτηκα: «ἀκολούθησε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο καὶ μεῖνε μαζί του». Σᾶς ἀκολούθησα καὶ ἔγινα κληρικὸς τῆς Μητροπόλεώς σας, καὶ μάλιστα ἐνῶ δέν εἶχα τίποτε καλὸ νὰ σᾶς δώσω, ἐσεῖς ὥστόσο μὲ κάνατε πρωτοσύγκελλό σας, στενὸ συνεργάτη σας. Τώρα ἐσεῖς μὲ βοηθᾶτε νὰ ἀνέβω τὰ σκαλοπάτια τῆς ωραίας πύλης καὶ νὰ εἰσέλθω στὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, νὰ γονατίσω μπροστὰ στὴν Ἀγία Τράπεζα γιὰ τρίτη φορὰ καὶ νὰ μὲ παραδώσετε ἐπίσκοπο στὸν δικό σας λαό. Τὰ χέρια σας κουράστηκαν νὰ χτίζουν ἔργα ἀγάπης, τὰ μάτια σας δακρύζουν καὶ τὰ γόνατά σας πονοῦν ἀπὸ τὶς καθημερινὲς προσευχές γιὰ τὸν λαὸ αὐτό. Κάτι ποὺ καὶ ἐγὼ καλοῦμαι ἀπὸ σήμερα νὰ ἐφαρμόσω, ἂν θέλω νὰ μπῶ στὸν παράδεισο. Σεβασμιώτατε πατέρα μου, σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί μπορεῖ ἐγὼ νὰ σᾶς πρόσφερα τὰ ἀδύναμα χέρια μου, ἐσεῖς ὅμως μοῦ δώσατε τὴν πλούσια καρδιά σας. Μιὰ καρδιά ποὺ χτυπᾷ γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα. Μιὰ καρδιά ποὺ ξέρει νὰ ἀγαπᾷ. Γιὰ ὅ,τι καλὸ ἔχει συμβεῖ ἕως τώρα στὴ ζωὴ μου μέσα στὸν χῶρο τῆς ἐκκλησίας, γιὰ αὐτὸ ποὺ συμβαίνει ἐδῶ τώρα ἐνώπιον ὅλων μας καὶ γιὰ ὅ,τι πρόκειται νὰ συμβεῖ ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα θερμὰ σᾶς εὐχαριστῶ. Σᾶς εὐχαριστῶ, διότι μὲ πρότασή σας μοῦ δίνετε τὴν εὐλογία νὰ διακονήσω στὴν ἐπαρχία σας καὶ πατρίδα μου, τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, τῆς ὁποίας ἡ ἱστορία, βυζαντινὴ καὶ νεώτερη εἶναι συνυφασμένη μὲ πολυπληθῆ ἐκκλησιαστικὰ ἐπιτεύγματα, μὲ Ἁγίους ἐπισκόπους, ὅπως οἱ Ἅγιοι Θεόκλητος καὶ Ἀνανίας, ἐπίσκοποι Λακεδαιμονίας. Μὲ Ὅσιους καὶ μάρτυρες, ὅπως ὁ Ὅσιος Νίκων ὁ Μετανοεῖτε καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Μονεμβασιώτης. Μὲ ἀξιόλογο μοναχικὸ βίο καὶ ἱστορικὲς μονές. Μὲ ἐνάρετο χριστεπώνυμο λαὸ τοῦ Θεοῦ. Μὲ ἔνδοξα βυζαντινὰ κάστρα, τοῦ Μυστρᾶ, τοῦ

Γερακίου καὶ τῆς Μονεμβασίας. Θὰ εὐχομαι παντοτινὰ καὶ θὰ προσεύχομαι στὸ Θεὸ Σεβασμιωτατε Γέροντα, γιὰ τὴ μακροημέρευσή σας. Δεχθεῖτε σᾶς παρακαλῶ ὡς δεῖγμα τῆς εὐγνωμοσύνης μου, τὸν σεβασμὸ μου, τὴν ὑπακοή μου, τὴ χωρὶς ὅρους καὶ ὅρια ἀγάπη μου πρὸς τὸ τετιμημένο πρόσωπό σας καὶ τὴ διαβεβαίωσή μου ὅτι πάντοτε θὰ προσεύχομαι γιὰ τὴ Σεβασμιότητά σας, γεγονὸς τὸ ὁποῖο θὰ καθιστᾷ τὰ ὡς ἀνωτέρω αἰσθήματά μου ἀναμφισβήτητα.

Μέσα σὲ δυὸ σπήλαια, παιδὶ ἀκόμα, δέχθηκα τὴ μοναχική μου κλήση. Τὸ σπήλαιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐλώνης καὶ τὸ σπήλαιο τοῦ Ὁσίου Παταπίου στὸ Λουτράκι. Τὰ δυὸ αὐτὰ σπήλαια ἀπετέλεσαν ἐσαεὶ τὴν παρηγοριὰ καὶ τὴ δύναμη τῆς μοναχικῆς μου ζωῆς. Τὴν ἀπόφασή μου γιὰ αὐτὴ τὴν ἀγγελικὴ ζωὴ τὴν ἐνίσχυσε ἡ ἀγάπη τοῦ Ἁγίου Κεχρεῶν, Θεοφιλεστάτου Πατρὸς Ἀγαπίου καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀναστάσεως Κυρίου Λουτρακίου, ὅταν ἐκεῖ κατέφευγα γιὰ παρηγοριὰ στὰ δύσκολα φοιτητικά μου χρόνια.

Ἐγὼ μικρὸς, καθὼς ἤμουν, καὶ ἐλκόμενος ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στὰ πρῶτα σκιρτήματα τῆς καρδιάς μου, ἐπιθυμοῦσα τὴν ἀφάνεια. Φανταζόμουν τὸν ἑαυτό μου νὰ εὐρίσκεται καὶ νὰ αὐλίζεται στὴν ἔρημο, σέ κάποιο ἐρημικὸ σπήλαιο καὶ ἡσυχαστικὸ κελλί, ποθώντας τὴν ἡσυχία καὶ τὴν ἀφάνεια. Ἄσημος καὶ ἄγνωστος, ἀπόκοσμος καὶ ἀπόμακρος ἀπὸ κάθε τι τὸ ἐγκόσμιο, τὸ γήινο, τὸ σαρκικό. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης, ὁ Θεὸς ποὺ «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι», πού γνωρίζει ποιό εἶναι τὸ πνευματικὸ συμφέρον τοῦ καθενός, ἄλλοῦ μὲ ὁδήγησε καὶ ἄλλοῦ τώρα μὲ πάει. Κύριος οἶδε, Κύριος γνωρίζει.

Ὁ μοναχικὸς μου πόθος ἐκπληρώθηκε, ὅταν τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1999 ὁ Κύριός μας, μὲ τὴν εὐχή σας Ἁγίε Σπάρτης καὶ τὶς εὐχὲς τοῦ πρώτου μου πνευματικοῦ, μακαριστοῦ πατρὸς Διονυσίου Μπέκου, ὁδήγησε τὰ βήματά μου στὴν ἱστορικὴ καὶ παλαίφατη Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, καί ἐτέθην κάτω ἀπὸ τὴν πνευματικὴ καθοδήγηση τοῦ γέροντά μου π. Ἐφραίμ καὶ ἔγινα μέλος μιᾶς ἀξιόλογης ἀδελφότητος, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔμαθα καὶ ἄντλησα πολλὰ πνευματικὰ ἐφόδια. Τὸν ἄνθρωπο αὐτὸ πολὺ εὐχαριστῶ, γιατί σμίλευσε στὴν καρδιά μου τὴν ἀγάπη στο Θεὸ καὶ τὴν εἰκόνα Αὐτοῦ, τὸν ἄνθρωπο. Ἀδελφοὶ καὶ συμμαναστές μου, Ἀγιοσαραντίτες πατέρες, συνεχίστε νὰ ἀγωνίζεστε μέσα στὴ ζεστὴ καὶ ὄχι παγωμένη λίμνη τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ νὰ εὔχεστε γιὰ μένα στοὺς γλυκυτάτους Ἁγίους μας, ποὺ μὲ πῆραν στὴν ἀγκαλιὰ τους μικρὸ καὶ τώρα μὲ κάνουν μεγάλο, ἐμένα τὸν μικρό. Στὸ μοναστήρι μας γνώρισα τὸν μακαριστὸ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κυρὸ Θεόφιλο, τοῦ ὁποίου μοῦ ἔδωσαν τὸ ὄνομα. Εἶχα τὴν ἰδιαίτερη εὐλογία ἀπὸ τὸν Θεὸ τοὺς τελευταίους τρεῖς μῆνες τῆς ἐπίγειας ζωῆς του νὰ εἶμαι καθημερινὰ δίπλα του καὶ νὰ τοῦ κρατῶ τὸ χέρι στὶς δύσκολες ὥρες τῆς ἀσθενείας του. Ὅταν αὐτὸς ἔκλεινε τὰ μάτια του τὸ ἀπόγευμα τῆς 9ης

Ὁκτωβρίου τοῦ 2006 οἱ τελευταῖες του λέξεις ἦταν: «Θεόφιλε, παιδί μου, σέ εὐχαριστῶ. Νὰ ἔχεις τήν εὐχή μου γιά ὅ,τι ἔκανες γιά μένα, θά στοῦ ἀνταμείψει παιδί μου αὐτό ὁ Θεός, θά δεῖς, θά ἀνέβεις σέ ἀρχιερατικό θρόνο ἐσύ. Ἐγὼ θά εὐχομαι καί θά εἶμαι δίπλα σου ἀπό ἐκεῖ πάνω». Γέροντα συγχωρέστε με πού τότε νόμιζα ὅτι ἦσασταν σέ παραλήρημα, ἐνῶ τώρα φαίνεται πόσο προφητικά μιλούσατε! Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν οὐράνια εὐλογία πού μοῦ στείλατε ὥστε, ὅσο ὁ Θεός μοῦ ἐπιτρέπει νά ζῶ, νά ἔχουμε μαζί ἐπέτειο, ἐσεῖς τοῦ ἐτησίου μνημοσύνου σας κι ἐγὼ ἐπέτειο ἐκλογῆς. Ζητῶ τήν εὐχή σας καί φιλῶ νοερά τὸ χέρι σας.

Στὸ μοναστήρι μας γνώρισα τοὺς συμμοναστές μου Ἁγίους ἀρχιερεῖς Ξάνθης Παντελεήμονα, Τριφυλίας Χρυσόστομο, Ἐλαίας Θεοδώρητο. Πάντα μὲ σεβασμὸ ζητοῦσα τήν εὐχή τους.

Αὐτὴ τὴ σημαντικὴ ὥρα τῆς ζωῆς μου ζητάω τήν ἀρχιερατικὴν εὐλογία γιά τὸ πνευματικό μου μέλλον ἀπὸ ἐδῶ καί στοῦ ἐξῆς.

Τὸν Μάιο τοῦ 2015 ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ Σεβασμιώτατου Γέροντά μου, Ἀγίου Σπάρτης, σημειώθηκε στὴ ζωὴ μου ἓνας μέγας καί σημαντικὸς πνευματικὸς σταθμός, ἡ μεγάλη εὐλογία νὰ ἀναλάβω ὡς προϊστάμενος τὸ Μετόχι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἰβήρων στὸν Ἅγιο Ἰωάννη Σπάρτης. Τὸ Μετόχι αὐτὸ εἶναι τὸ λιμάνι τῆς ζωῆς μου. Ἡ Θεία λειτουργία πού τελεῖται κάθε Τρίτῃ ἐκεῖ εἶναι ἡ τροφὴ τῆς ψυχῆς μου. Μὲ πολὺ φόβο καί μὲ ἄμετρο δέος ὁδήγησα τὰ βήματά μου στὸ Ἅγιο Ὄρος, στὸ περιβόλι τῆς Παναγίας μας. Ἐκεῖ μπροστὰ στὴ θαυματουργὸ εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Πορταίτισσας γνώρισα τὸν πνευματικὸ συνοδοιπόρο τῆς ζωῆς μου, τὸν καθηγούμενο αὐτῆς, πατέρα Ναθαναήλ. Γέροντα σᾶς εὐχαριστῶ γιά ὅ,τι ἡ καρδιά σας καί ἡ ἀγάπη σας ἔκανε καί ἐξακολουθεῖ νὰ κάνει γιά μένα. Ἅγιε καθηγούμενε τῆς Ἱερῆς καί ἱστορικῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων, πάτερ Ναθαναήλ, πού αὐτὴ τὴ στιγμή ἐκπροσωπεῖτε ὅλη τὴν ἀξιόλογη Ἰβηρικὴ ἀδελφότητα, σᾶς λέω ὅτι γιά μένα τὸ Ἅγιον Ὄρος καί ἰδιαίτερα τὸ μοναστήρι μας θά εἶναι ἡ παρηγοριά μου καί ὁ πνευματικός μου ἀνεφοδιασμός.

Αὐτὴ τὴν ἱερὴ ὥρα ζητῶ τήν εὐχή δυὸ μεγάλων Ἀγιορειτικῶν μορφῶν, τοῦ προηγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Γέροντα Βασιλείου καί τοῦ καθηγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καρακάλλου Γέροντα Φιλοθέου, γιά τὶς πολύτιμες καί διακριτικὲς πνευματικὲς συμβουλές τους πρὸς τὸ πρόσωπό μου.

Δέχθηκα πολλὴ ἀγάπη ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου καί τὴν οἰκογένειά μου, πού μὲ ἀνέθρεψαν ἐν παιδείᾳ καί νοουθεσίᾳ Κυρίου χωρὶς πολλὰ ἀνέσεις. Μνημονεύω τὸν μακαριστὸ πατέρα μου Ἀνδρέα, ἀλλὰ καί τὴν ἐν ζωῇ οὔσα ἀγαπητὴ μητέρα μου Ἀδαμαντία, καθὼς καί τὴν πολύτεκνη οἰκογένεια τῆς ἀδελφῆς μου. Ὅ,τι μοῦ προσέφεραν θά εὐχομαι νὰ τοὺς τὸ ἀνταποδώσει πολλαπλάσια ὁ Δωρεοδότης

Χριστός.

Χρέος μου ἱερὸ αὐτὴ τῇ στιγμῇ εἶναι νὰ εὐχαριστήσω τρεῖς ἀρχιερεῖς, τῶν ὁποίων τὰ πατρικά λόγια καὶ οἱ συμβουλές πολὺ μὲ βοήθησαν.

Ἀρχικά, τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη τῆς ἀποστολικῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, κ.κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἐφημέρευε στὴν Ἱερά Μονὴ Ἑλώνης ὡς ἱεροκήρυκας τότε, καὶ ἐγὼ ὄντας παιδί πού διακονοῦσα τὰ καλοκαίρια ἐκεῖ, στάθηκε πηγὴ ἔμπνευσης πρὸς ἐμέ, μέ τὴν ὅλη προσωπικότητά του, ὥστε νὰ ἀκολουθήσω αὐτόν τὸν ἀνηφορικὸ δρόμο τῆς Μοναχικῆς πολιτείας.

Ἐπειτα, θέλω ἐκ μέσης καρδίας νὰ εὐχαριστήσω τὸν Ἅγιο Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος μὲ δίδαξε πολλὰ ὡς σοφὸς καθηγητὴς στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Θεολογικὴ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν καὶ θὰ συνεχίζει νὰ μὲ διδάσκει ὡς πολὺ σεβαστὸς σέ μένα ὁμορος Μητροπολίτης.

Τέλος τὸν Ἅγιο Φωκίδος κ.κ. Θεόκτιστο, πού ὡς βοηθὸς Ἐπίσκοπος στό παρελθόν καὶ αὐτὸς τοῦ Γέροντά μου, μὲ ὠφέλησε πολὺ καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μὲ ὠφελεῖ μὲ τὶς γεμάτες ἀγάπη πατρικὲς του συμβουλές καὶ τὸ Χριστομίμητο Ἀρχιερατικὸ του παράδειγμα.

Οἱ εὐχαριστίες μου πρὸς τὰ σεπτὰ πρόσωπά σας εἶναι ἄπειρες καὶ παραμένουν ἰσόβιες.

Γνώρισα πολλὴ ἀγάπη ἀπὸ τοὺς δασκάλους καὶ τοὺς καθηγητές μου σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς ἐκπαίδευσης. Εὐχόμαι νὰ συνεχίσουν νὰ μεταδίδουν καὶ νὰ μεταλαμπαδεύουν, ὅπου καὶ ἂν βρίσκονται, τὴν ἴδια πάντοτε ἀγάπη γιὰ τὸν Χριστό μας.

Μόνος του ὁ ἄνθρωπος δὲν κάνει, ἔλεγε ὁ Ἅγιος Πορφύριος, οὔτε στὸν Παράδεισο. Καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι μόνος. Ἔχω δίπλα μου φίλους πολλοὺς, τίμιους καὶ καλοὺς, πού ἀγωνίζονται γιὰ τὴ δόξα τῆς ἐκκλησίας. Ἡ Ἁγία Γραφὴ λέγει βρῆκες φίλο, βρῆκες θησαυρό. Θὰ μὲ συγχωρήσετε καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ μνημονεύσω ἐξ ὅλων σας πέντε μόνο πού ἐκπροσωποῦν ὥστόσο καὶ τοὺς ὑπολοίπους, γιατί ξέρω εἴστε πολλοὶ αὐτοὶ πού ἀγαπῶ καὶ μὲ ἀγαπᾶτε. Τὸν Ἅγιο Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονα, τὸν Ἅγιο Σύμης κ.κ. Χρυσόστομο, τὸν ἀγωνιστὴ ἀκρίτα ἐπίσκοπο, ὅπου κομίζει πρὸς ἐμέ τὴν Πατριαρχικὴ εὐχή καὶ εὐλογία, τὸν Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ.κ. Φιλόθεο, τὸν ἀπὸ τὰ παιδικὰ μου χρόνια συνοδοιπόρο καὶ τώρα ἱεραπόστολο ἐπίσκοπο Τολιάρας καὶ Νοτίου Μαδαγασκάρης κ.κ. Πρόδρομο καὶ τὸν πατέρα Αἰμιλιανὸ Χρήστου.

Στὴ Μητρόπολή μας ἀνέλαβα πολλὲς διακονίες καὶ γνώρισα ὅχι λίγους ἀνθρώπους

τοῦ Θεοῦ. Γνώρισα τοὺς καλοὺς ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας, τὰ καλὰ μας μοναστήρια, ποὺ συνεργάστηκα ἄψογα μαζί τους. Τὰ ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες παιδιὰ τῶν κατασκηνώσεων, ὅπου ἐπὶ 27 ἔτη ὑπηρέτησα καὶ τέλος τὶς ἐνορίες, ὅπου διακόνησα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνορία τὴν ὁποία διακονῶ τώρα μέ ὅλους τοὺς συνεργάτες μου ἐκεῖ: τὸν πατέρα Γεώργιο Μπλάθρα, τὰ μέλη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου, τοὺς ἱεροψάλτες καὶ τοὺς λοιποὺς ἐργαζομένους τοῦ ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Σπάρτης.

Ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴ μου, ὅλους τοὺς Ἡγουμένους καὶ τὶς Γερόντισσες τῶν ἱερῶν Μονῶν τῆς Μητροπόλεώς μας, τοὺς κληρικούς, τοὺς μοναχοὺς καὶ τὶς μοναχές, τοὺς λαϊκοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς, τὶς ἀδελφότητες τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ἀγίας Λαύρας Καλαβρύτων καὶ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μπούρας, ἐξαιρέτως δὲ ἐκείνους μὲ τοὺς ὁποίους ἄριστα συνεργαστήκαμε καὶ συνεργαζόμαστε στὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, μὲ πρῶτο τὸν γενικὸ ἀρχιερατικὸ ἐπίτροπο πατέρα Συμεὼν Παπαγεωργίου.

Ἄφησα στὸ τέλος τὸ σημαντικότερο κομμάτι τῆς καρδιᾶς μου, τὴν ἀγάπη τῶν πνευματικῶν μου παιδιῶν. Τέκνα ἐν Κυρίῳ τῆς ἐμῆς ἀναξιοτήτος, σᾶς εὐχαριστῶ, μικροὺς καὶ μεγάλους, διότι μοῦ ἀνοίξατε τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς σας, ὥστε νὰ εἰσέλθει καὶ νὰ κατοικήσει ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ ἐκεῖ. Σᾶς εὐχαριστῶ ὅλους γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ τὴν ἀγάπη σας πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου. Χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζετε πολλὰς φορές μὲ διδάξατε μὲ τὴ μετάνοιά σας, τὴν ὑπομονή σας καὶ τὸν πνευματικὸ σας ἀγώνα.. Εὐχηθεῖτε, παιδιὰ μου, καὶ ἐσεῖς γιὰ μένα αὐτὴ τὴν κρίσιμη ὥρα τῆς ζωῆς μου.

Εὐχαριστῶ ἐκ βάθους καρδίας ὅλους ὅσοι βρίσκεστε σήμερα ἐδῶ, ὡς λειτουργοὶ ἢ συμπροσευχόμενοι. Τοὺς ἀγίους Ἀρχιερεῖς, τοὺς Θεοφιλεστάτους ἐψηφισμένους συνεπισκόπους μου, τὸν πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτη π. Ἰωάννη Καραμούζη νέον ἀρχιεπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοὺς ἱερεῖς, διακόνους, μοναχοὺς καὶ μοναχές. Ἡ παρουσία σας εἶναι πολὺ τιμητικὴ γιὰ τὸ πρόσωπό μου. Ἀλλὰ περισσότερο, Ἅγιοι ἀρχιερεῖς, σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί στὸ πρόσωπο τὸ δικό μου τιμᾶτε ἐν τέλει τὸν Γέροντά μου Ἅγιο Σπάρτης, ὁ ὁποῖος σχεδὸν ἐξήντα χρόνια ἐργάζεται ἀθόρυβα μέσα στὸν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας. Θυμηθεῖτε, Σεβασμιώτατε Ἅγιε Σπάρτης τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Μεσσηνίας κυρὸ Χρυσόστομο Θέμελη, τὸν κελεύσαντα τότε ἡμᾶς, ὅταν σᾶς ἐνέδυε μέ τὸν δικό του ἀρχιερατικὸ σάκκο καὶ σᾶς κοσμοῦσε μέ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα διακριτικὰ σύμβολα τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος. Σέ ὅλα τὰ ἔτη τῆς ἀρχιερατικῆς σας διακονίας πού ἀκολούθησαν (43 συναπτὰ) χριστομιμήτως ἀγωνιστήκατε καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀξίαν ἀνθρωπίνως τὰ τιμήσατε. Δέος διακατέχει καὶ ἐμέ τώρα πού μέ τὰ ἴδια ἐκεῖνα ἀρχιερατικά ἄμφια, τὰ ποτισμένα μέ τοὺς ἰδρῶτες καὶ τὰ δάκρυα δύο

λευκασμένων στήν Ἀρχιεροσύνη τοῦ Χριστοῦ Ἱεραρχῶν, ἐπιθυμεῖτε νά ἐνδύσετε καί τήν ταπεινότητά μου αὐτή τήν ὥρα. ὦ, τῆς τιμῆς! ὦ, τῆς χαρᾶς! ὦ, τῆς εὐθύνης! Εὐχηθεῖτε, Σεβ. Γέροντα, τά Ἀρχιερατικά αὐτά ἄμφια νά ἀποβοῦν ἡ βακτηρία καί τό στήριγμά μου στόν ἀρχιερατικό δόλιχο πού ἀνοίγεται μπροστά μου, ὥστε νά ἀνταποδώσω τήν τιμή πού μοῦ κάνετε μέ τή θεοφιλή ζωή μου.

Τέλος ἐπιτρέψτε μου, ἐπιθυμία μου βαθειά καί ἀνάγκη μου πνευματική εἶναι νά ζητήσω αὐτή τή στιγμή ταπεινῶς συγχώρεση ἀπό ὅλους ὅσους ἐλύπησα ἢ στενοχώρησα. Ἡ πρόθεσή μου δέν ὑπῆρξε ποτέ τέτοια. Ὅμως εἶναι ἀνθρωπίνως ἀναπόφευκτο, ὅταν ἱεραρχικῶς διακονοῦμε σέ διάφορες ἐκκλησιαστικές θέσεις, νά στενοχωροῦμε χωρίς νά τὸ θέλουμε κάποιους συνεργάτες. Οἱ εὐχαριστίες μου εἶναι πολλές σέ ὅσους κουράστηκαν γιά τή σημερινή μου προσωπική Πεντηκοστή, ἰδιαίτέρως δέ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Πολιούχου μας μέ ὅλους τοὺς συνεργάτες τους.

Ἀδελφοί μου, σέ λίγο πού θὰ γονατίσουμε, ὥστε νά προσευχηθοῦμε γιά τήν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εὐχηθεῖτε πρὸς τὸν Ἀρχιποίμενα Χριστὸ νά φωτίζει τὸν νοῦ μου, νά ταπεινώνει τήν καρδιά μου, νά ἀγνίζει τήν προαίρεσή μου καί πλούσια νά εὐλογεῖ ἀπὸ σήμερα τήν ἀρχιερατική μου διακονία. Μὲ πολὺ δέος ἴσταμαι νοερῶς ἐνώπιον τῶν τεσσαράκοντα καί ἐνός αἰοιδίμων προκατόχων μου, Ἀγίων καί ἀγωνιστῶν ἐπισκόπων, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ καί τὰ ἔργα ἐκλείσαν τήν ἐπισκοπὴ Λακεδαιμονίας. Ἐπικαλοῦμαι τὰς τιμίας καί ἀγίας εὐχὰς των, ἐξαιρέτως δέ καί μετὰ πολλῆς εὐλαβείας ἐκείνας τοῦ ἐν ἀγίοις πατρός ἡμῶν Θεοκλήτου Ἀρχιεπισκόπου Λακεδαιμονίας τοῦ θαυματουργοῦ καί τῶν ἁγίων ἐνδόξων ἐθνοῖερομαρτύρων ἐπισκόπων Ἀνανία Λακεδαιμονίας καί Γρηγορίου Δέρκων τοῦ ἀπὸ Λακεδαιμονίας, οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν τό αἷμα τους γιά «τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἀγία καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία». Φιλῶ μὲ δέος ὅλων τὰ χέρια καί ζητῶ τήν ἀρχιερατική τους εὐχή, ὥστε παραλαμβάνοντας τήν τιμημένη σκυτάλη νά συνεχίσω ἐπαξίως τήν πορεία τους. Ἰδιαίτέρως, ὅμως, σιωπηλὸς γονατίζω μπροστά στήν κλειστή πύλη τοῦ ἁγίου Δημητρίου τῆς καστροπολιτείας τοῦ Μυστρᾶ καί μέ ἱερό δέος καί εὐλάβεια πολλή, ἀσπάζομαι τήν αἵματοβαμμένη πέτρα πάνω στήν ὁποία ὁ ἀπηνής δήμιος ἀπέκοψε τήν τιμία κεφαλὴ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἐθνοῖερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀνανία. Ταπεινά τοῦ ζητῶ νά μέ στηρίζει, νά μοῦ δώσει τή μαρτυρική του εὐχή γιά νά ἀντλήσω δύναμη ἀπὸ τό γενναῖο παράδειγμά του, ὥστε, ἂν χρειαστεῖ, ὅπως ἐκεῖνος, νά δώσω καί ἐγὼ τό αἷμα μου.

Τελειώνοντας τὸν λόγο μου, στρέφω καί πάλι τὸν νοῦ καί τήν καρδιά μου πρὸς τὸν Μεγάλον καί πρῶτον Ἀρχιερέα καί Ἀρχιποίμενα Χριστό: Δέσποτα Θεὲ καί Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν Σου πρόνοιαν καί πολλὴν ἀγαθότητα καλέσας με εἰς τὸ μέγα τοῦτο τῆς Ἀρχιεροσύνης ἀξίωμα, δὸς μοι λόγον καί σοφίαν ἵνα κατευθύνω τὰ λογικά σου πρόβατα ὑπὲρ ὧν τὸ Αἷμα σου τὸ τίμιον ἐξέχεας εἰς νομάς σωτηρίους.

Κυβέρνησόν μου τήν ζωήν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, καθ' ἐκάστην ποιῶν τό θέλημά Σου.

Παναγία Δέσποινα Πορταίτισσα, Ἑλωνα, Ζερμπίτσα, Ρόδον τὸ Ἀμάραντον καὶ Φανερωμένη, ἡ ὁποία στάθηκες ἡ πρώτη μου καὶ παντοτινὴ μητέρα, φύλαξόν με στὴ μητρικὴ σου ἀγκαλιά. Πρεσβευταί μου γίνετε πρὸ τοῦ οὐρανίου καὶ ἀδεκάστου βήματος τοῦ Θεοῦ, ἡ χορεία τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μεγαλομαρτύρων, Νίκωνος τοῦ «Μετανοεῖτε», ὅπου στὸν περικαλλῆ του ναὸ ἔχω τὴν τιμὴ νὰ χειροτονοῦμαι, πάντων τῶν Λακώνων Ἁγίων ἕως τὸν προσφάτως ἀγιοκαταταχθέντα Ἅγιο Ἀνανία, ἐπίσκοπο Λακεδαιμονίας, τῶν Ὁσίων δέ Παταπίου καὶ Νεκταρίου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πρώτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, οὗ τὴν ἱεράν μνήμην ἐπιτελοῦμε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ἀφέντη καὶ Ἅγιε μου Γεώργιε, ἐσύ πού τίς παιδικές καὶ νεανικές μου ἀναζητήσεις ἀφουγκραζόσουν στὸν ναὸ σου, βοήθει μοι.

Παναγία μου Εὐαγγελίστρια, ἐσύ μέ στήριξες στὴν ἱερατικὴ μου πορεία, τοῦτον τὸν τελευταῖο λόγο σοῦ λέω:

«Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου».

Ακολουθῶς τον λόγο πήρε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος, ο οποίος απηύθυνε προς τον Βοηθό Επίσκοπό του λόγια πατρικά και καρδιακά.

Αναλυτικά η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μονεμβασίας και Σπάρτης:

«Θεοφιλέστατε έψηφισμένε Έπίσκοπε Λακεδαιμονίας κ. Θεόφιλε, αγαπητό μου παιδί, παμφίλτατέ μου άδελφέ καί πολύτιμε Συνεργάτη,

Ύστερα από παράκληση του όμιλοϋντος καί θερμή εισήγηση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών καί πάσης Ελλάδος κυρίου Ιερωνύμου, ό όποιος από την ήμέρα πού σέ γνώρισε σέ σκέπασε μέ τό περιβόλαιο τής πατρικής του αγάπης, ή σεπτή Ιεραρχία τής Εκκλησίας τής Ελλάδος σέ εξέλεξε Έπίσκοπο τής πάλαι ποτέ διαλαμψάσης ιστορικής Έπισκοπής Λακεδαιμονίας καί βοηθό καί συμπαραστάτη του Μητροπολίτου σου, πού σέ χειροτόνησε Διάκονο καί Πρεσβύτερο, άφοϋ προηγουμένως σέ έκειρε Μοναχό στην ιστορική Ιερά Μονή τών άγίων Τεσσαράκοντα Μεγαλομαρτύρων. Γιά νά τιμήσουμε μάλιστα έναν από τούς άγίους Τεσσαράκοντα, αλλά καί τόν άγιοσαραντίτη αείμνηστο Μητροπολίτη Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Θεόφιλο, σοϋ χαρίσαμε τό τιμημένο όνομα πού φέρεις.

Αὐτή τήν ἱστορική καί ἀνεπανάληπτη ἡμέρα τῆς προσωπικῆς σου Πεντηκοστῆς δέ θά σοῦ ἀπευθύνω θεολογικό λόγο περί τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερωσύνης καί τῆς ἀξίας τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος.

Εἶσαι Θεολόγος ἐγκρατής, ἄριστος ὁμιλητής, ἀφοῦ τά κηρύγματά σου εἶναι ἀγιογραφικά καί ἀγιοπατερικά θεμελιωμένα καί ἀποτελοῦν τό ἀπαύγασμα τῆς ἐναρέτου βιοτῆς καί πολιτείας σου, γιατί γνωρίζεις ὅτι «ἀπατηλοτέρα ἡ ἀκοή τῆς ὁράσεως» καί λόγος πού δέν εἶναι ἡ ἐξακτίνωση τῆς πράξεως δέν ἔχει ἀξία.

Τό ἐκκλησιαστικό σου ἦθος καί ὁ συνεχής πνευματικός σου ἀγώνας σοῦ ἔθρεψαν τό σωστό μοναχικό ἰδεῶδες, ὥστε μιά ζωή ὑπακοῆς καί συμμετοχῆς στά Ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας καί μάλιστα τῆς συχνῆς θείας Λειτουργίας νά ἀποτελεῖ ἕνα δυνατό μήνυμα δικό σου πρός τούς κληρικούς προπάντων, προκειμένου νά ἐξασφαλίσουν μιά ζωή ἐπιτυχημένη καί τήν αἰώνια εὐτυχία.

Ἡ Ἐκκλησία μας σέ τίμησε πρεπόντως, στάσου ἐκεῖ πού πρέπει καί πρόσεξε μήν πέσεις, γιατί ἡ πτώση ἀπό ψηλά εἶναι ἐπικίνδυνη καί μοιραῖα.

Εὐχομαι νά χαρεῖς τήν ἀρχιερωσύνη σου γιά χρόνια πολλά καί γνώριζε ὅτι ἡ ζωή τοῦ Ἐπισκόπου δέν εἶναι τροφή καί τρυφή ἀλλά ἀγώνας ὑπεύθυνος καί ισόβιος.

Οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι βλέπουν τό θαυμαστό τριαντάφυλλο τῆς ἀρχιερωσύνης μας, ἐνῶ ἐμεῖς τήν ἴδια στιγμή βλέπουμε τά ἀγκάθια του καί αἰσθανόμαστε τόν πόνο τῆς πληγῆς πού μᾶς δημιούργησαν. Οἱ ἐλάχιστες σταγόνες χαρᾶς πού δοκιμάζουμε πνίγονται καί αὐτές μέσα στό ποτήρι τῶν θλίψεων, τῶν ἀπογοητεύσεων καί τῆς ἀχαριστίας πού βιώνουμε κατά τή διάρκεια τῆς διακονίας μας.

Οἱ τιμές πού θά σοῦ προσφέρονται ἀπό τούς χριστιανούς μας θά προσδιορίζουν τίς εὐθύνες σου καί θά εἶναι τά λουκούμια πού προσφέρει ὁ Θεός στίς δύσκολες στιγμές τῆς ζωῆς σου, ὅπως ἔλεγε χαριτολογῶντας ὁ ἅγιος Παΐσιος.

Ὅπλίσου μέ ὑπομονή ισόβια, στολίσου μέ θυσιαστική ἀγάπη καί ἀγάπα χωρίς ὅρους καί ὅρια τούς χριστιανούς μας, ἀνάμεσα στούς ὁποίους θά ζήσεις καί θά ἐργασθεῖς. Ἄν τούς ἀγαπήσεις, θά θυσιαστεῖς γι' αὐτούς μέ προθυμία. Ἄν ὅμως ἀγαπήσεις μόνον τόν ἑαυτό σου, τότε θά θυσιάσεις τούς ἄλλους γιά χάρη τοῦ ἑαυτοῦ σου καί αὐτή θά εἶναι ἡ ἀποτυχία σου.

Ἀγάπησε μέ πάθος τόν Κύριό μας, γιατί, ἂν ἡ ἀγάπη σου γι' Αὐτόν εἶναι ὑποτονική, στίς στιγμές τοῦ πειρασμοῦ θά εἶσαι νικημένος.

Ἀγάπησε τούς κληρικούς μας, πού ἥρωικά στήν ἀποκαλυπτική ἐποχή μας ἀγωνίζονται νά ἐνώσουν τό πλάσμα μέ τόν πλάστη, τόν ἀδύναμο καί ἀμαρτωλό

άνθρωπο μέ τόν Πανάγαθο Σωτήρα μας. Γίνε Κυρηναῖος στόν ἀγῶνα καί στήν ἀγωνία τους.

Στάσου κοντά στά παιδιά μας, πού εἶναι ὁ θησαυρός μας καί ἡ χρυσή ἐλπίδα μας στής ἀπελπισίας τόν καιρό, καί συνέχισε νά ἐνδιαφέρεσαι γιά τήν πνευματική προκοπή τους, ὅπως ἔκανες στίς Κατασκηνώσεις μας, ὅπου 500 νέοι μας κάθε καλοκαίρι ἐπί 25 συνεχῆ χρόνια εὑρίσκαν στό πρόσωπό σου τόν ἀπλανῆ καθοδηγητή. Ἄλλωστε, ἔχεις γλυκιά γλῶσσα, γιατί εἶσαι νέος καί «γέρων γέροντι καί παῖς παιδί γλῶτταν ἔχει ἡδίστην».

Ἀγάπα τόν κάθε ἄνθρωπο ὅπως εἶναι καί βοήθησέ τον νά γίνει ὅπως τόν θέλει ὁ Θεός.

Ἄν ἀγαπᾷς, θυσιάζε τα ὅλα, παραιτήσου ἀπό ὅλα καί μή κρατᾷς τίποτε γιά τόν ἑαυτό σου, παρά μόνο τήν ἐμπιστοσύνη σου στόν Θεό.

Ἄν ἀγαπᾷς, χαμήλωσε στόν πόνο, γιά νά δεῖς τήν ἀνάγκη, καί θεράπευσέ την μέ ὅ,τι ἔχεις, ἔστω καί ἂν τά χέρια σου εἶναι ἄδεια.

Ἄν ἀγαπᾷς, δέν περπατᾷς, ἀλλά πετᾷς.

Ἄν ἀγαπᾷς, κλάψε, γιά νά ποτίσεις τήν ἐλπίδα.

Ἄν ἀγαπᾷς, χάνεις καί τή σκιά σου ἀκόμη, γιατί φωτίζεσαι ἀπό ὅλες τίς πλευρές.

Ἄν ἀγαπᾷς, βρίσκεις τρόπο καί ἀνοίγεις δρόμο στά ἀδιέξοδα, γιατί ἡ ἀγάπη, κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο, εἶναι ἐφευρετική.

Ἄν ἀγαπᾷς, τό κάθε ἐμπόδιο εἶναι εὐκαιρία καί ἡ κάθε εὐκαιρία ἔχει τή χάρη τῆς συνάντησης μέ τόν Χριστό.

Τέλος, χωρίς τέλος ἂν ἀγαπᾷς, εἶσαι μέσα στόν Θεό καί ὁ Θεός εἶναι μέσα σου καί τότε προχώρα καί μή φοβᾷσαι. «Εἰ ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν οὐδεὶς καθ' ἡμῶν».

Ἡ ἀσύνορη ἀγάπη σου νά βλέπει στό πρόσωπο τοῦ ἀδελφοῦ τόν ἴδιο τόν Κύριό μας, ἐνθυμούμενος τόν ἅγιο Ἐφραίμ τόν Σύρο, πού ἔλεγε «εἶδες τόν ἀδελφό σου, εἶδες τόν Θεό σου» καί ὅτι «ὁ ἄλλος δέν εἶναι βαρύς, γιατί εἶναι ἀδελφός σου».

Παμφίλτατέ μου ἀδελφέ,

Εὐχομαι ἡ ἀγάπη σου νά ὁμοιάσει μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεόπτη Μωυσῆ πού εἶχε γιά τόν λαό του καί ἔφθασε νά εἰπεῖ στόν Θεό, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀποφασίσει τήν καταστροφή του: «ἢ σώζεις τόν λαό ἢ ἀπόλεσε καί ἐμένα μαζί του». Εὐχομαι ἡ ἀγάπη σου νά εἶναι ὅμοια μέ ἐκείνη ἐνός ἀγίου Γέροντα πού ἔλεγε: «Ἄν εὐρίσκομαι

στήν πόρτα τοῦ παραδείσου ἕτοιμος γιά νά εἰσέλθω καί κάποιος μοῦ φωνάξει ἀπό τή γῆ ᾧ ᾑ γέροντα γύρνα πίσω, ἔχω τήν ἀνάγκη σου», θά ξεχάσω τήν εὐτυχία μου καί θά ἐπιστρέψω στή γῆ, γιά νά τόν βοηθήσω».

Γι' αὐτή τήν καταξίωσή σου θά προσευχήμαστε ὅλοι, μέ πρῶτο τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπό μας, ὁ ὁποῖος παρά τόν ὄγκο τῶν ὑποχρεώσεων του καί τήν κόπωση τῶν ἡμερῶν πού προηγήθηκαν, μέ Διαρκῇ Ἱερά Σύνοδο, μέ Σύνοδο Ἱεραρχίας, μέ πανορθόδοξο συνέδριο, μέ ἐκλογές ἀρχιερέων καί χειροτονίες, εὐρίσκεται καί σήμερα κοντά μας, δείχνοντας τήν ἐκτίμησή του στό πρόσωπο σου καί εὐχόμενος γιά τήν προκοπή σου.

Γιά σένα εὐχονται οκτώ Ἐπίσκοποι πού συνιερουργοῦν τό Μυστήριο τῆς χειροτονίας σου, ἄλλοι εννέα, οἱ ὁποῖοι συμπροσεύχονται στό ἅγιο Βῆμα καί δύο ἐψηφισμένοι Ἐπίσκοποι πού ἐπικείται καί ἡ δική τους χειροτονία καί τούς ὁποίους εὐγνωμόνως εὐχαριστῶ γιά τήν παρουσία τους.

Εὐχεται καί ὁ ἱερός κλῆρος καί οἱ μοναστικές Ἀδελφότητες τῆς Μητροπόλεώς μας καί ὄχι μόνο, οἱ εὐγενεῖς ἄρχοντες τοῦ τόπου μας, ὁ εὐσεβής λαός μας, ἡ σεβαστή μητέρα σου καί ἡ εὐλογημένη οἰκογένεια τῆς ἀδελφῆς σου καί ἰδιαιτέρως εὐχεται ἡ ἐλαχιστότητά μου, πού θά βλέπει στό πρόσωπό σου τόν πολύτιμο συνεργάτη, τόν συγκυρηναῖο στό βαρύ ποιμαντικό μας ἔργο καί τό στήριγμα τῶν γηρατειῶν μου.

Ἀδελφέ μου, ὑπάρχουν τρεῖς ἅγιοι προκάτοχοί σου στήν ἐπίσκοπή Λακεδαιμονίας, ὁ ἅγιος καί Θαυματουργός Θεόκλητος καί οἱ δύο ἔθνοϊερομάρτυρες Γρηγόριος Δέρκων ὁ ἀπό Λακεδαιμονίας καί ὁ ἐσχάτως ἁγιοκαταταχθεῖς Ἀνανίας. Ἀγωνίσου νά αὐξηθεῖ ὁ ἀριθμός τους».

Μετά τις συγκινησιακά φορτισμένες ομιλίες, ακολούθησε σε κλίμα κατάνυξης, η χειροτονία, ενώ σύσσωμο το εκκλησίασμα αναφώνησε «Ἄξιος» όταν ο Σεβασμιώτατος ἀπένειμε την αρχιερατική μίτρα στον Βοηθό Ἐπίσκοπο της τοπικῆς μας Εκκλησίας.

Πριν την ολοκλήρωση της λαμπρῆς θρησκευτικῆς τελετῆς, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνῶν και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος συνεχάρη τον Ἐπίσκοπο Λακεδαιμονίας κ. Θεόφιλο, του ευχήθηκε να συνεχίσει με τον ἴδιο ζήλο στον δρόμο της αρετῆς και της θυσιαστικῆς αγάπης, ενώ του πρόσφερε ως ευλογία ἕνα αρχιερατικό ἐγκόλπιο.

Μετά το πέρας της Πολυαρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, σε χαρμόσυνο κλίμα, ο νέος Ἐπίσκοπος μοίρασε τα ἀντίδωρα στους πιστούς, προσφέροντας παράλληλα κι ἕνα ἀναμνηστικό της χειροτονίας του, ενώ δέχθηκε τις ἐγκάρδιες ευχές κλήρου

και λαού.

Περισσότερες φωτογραφίες:

